

ved Lavvande, og ved Høivande altsaa betydelig mere, og Anlægget vil derefter komme til at koste en Sum af, jeg troer Noget over 230,000 Rd. Dernæst foreligger der en anden Betænkning fra Hr. Vandbygningsinspecteur Carlsen. Jeg skal her blot i Parenthes bemærke, at jeg troer at have gjort den Erfaring, — hvad jeg dog ikke vil have anvendt paa dette specielle Tilfælde — at vi her i Landet have meget dygtige Ingeniører; meget flinke Fagmænd; men at der findes den Svaghed i det Mindste hos en Deel af dem, at de altid eller i alt Fald meget ofte, naar der kommer Noget til dem udenlands fra, have Noget at udsætte derpaa. Naar man forelægger en Plan fra de dygtigste Ingeniører i Udlandet for en af vore Fagmænd, skal der altid være noget Galt derved; men om dette ligger i, at den Bedkommende ikke ganske har forstaaet den, eller hvori det ligger, skal jeg ikke kunde sige. Det har derfor ikke forundret mig at see af den nævnte Betænkning fra Hr. Vandbygningsinspecteur Carlsen, at han udtaler, hvad jeg maa kalde en fuldstændig Fordømmelsesdom over den Plan, der er udkastet af den hollandske Ingeniør. Havnen, hedder det, er for lille, den burde være større, og Maa-den, hvorpaa den er foreslaaet bygget, er absolut reent gal. Materialet — Jastinerne — er ikke, som det burde være, Eggestøtterne ere ikke bestrykkede imod Driv o. s. v. Jeg tør nu ikke paatage mig at sige, at Hr. Vandbygningsinspecteur Carlsen har Urret heri, han kan have fuldkommen Ret; men for Folkethinget foreligger der ikke Andet end den hollandske Ingeniørs og Hr. Vandbygningsinspecteur Carlsons Betænkninger, hvorfra den Sidste siger, at den Førstes Plan ikke kan bruges. Det vil altsaa fra den Side være meget vanskeligt for Folkethinget at danne sig en Forestilling om, hvormeget dette Anlæg vil koste, og dette er en af Grundene, hvorfor jeg mener, at denne Sag ikke kan siges at være fuldkommen moden eller saa vidt fremmet, som ønskeligt var, hvorfor jeg naturligviis gjerne seer den henblift til et Udvalg, der kan tage den nærmere under Overveelse; da jeg i det Hele troer, at den bør fremmes. Inden jeg dog absolut giver min Stemme til Anlægget af denne Havn med Jernbane, vil jeg engang gaae udenfor Graa-

dhv og see, hvorledes Andvæningerne der stille sig. Vi maae for det Første erindre, at der under hele den Forhandling, som er ført idag, har været talt om 1 Fod mere eller mindre, om 7 eller 8 Fod Vand, ja engang var der 9 Fod ved Knudedyb o. s. v. Vi bevæge os altsaa her paa Grændsen; vi ere paa et Punkt, hvor det vil være indlysende for Enhver, at det er vanskeligt at andvæ dette Sted. Vi maae erindre, at Vandet to Gange i Døgnet er stigende og to Gange faldende; der er to Gange Høivande og to Gange Lavvande, men da Nat og Dag i Gjennemsnit kunne sættes lige lange, vil Høivande den ene Gang indtræffe om Natten og den anden Gang om Dagen, og Lavvande ligeledes, saaledes at man, hvis vi ikke faae dette Farvand særdeles godt oplyst med Fyr, kun vil kunne løbe ind om Dagen. Man kan derfor kun løbe ind med medgaaende Strøm og ikke med modgaaende, altsaa kun paa den Tid af Dagen, da det er henimod Høivande. Med østlig Vind kan man ikke løbe ind, og med vestlig tør man ikke ligge udenfor disse Steder. Landet flaaer her en stor Bugt, og med vestlig Vind er man nødt til at holde sig langt borte, da man ellers er udsat for den største Fare. Jeg kan som Exempel derpaa anføre, at jeg selv engang har ligget der i 6—7 Dage med gunstig Vind og Lods ombord, med Skibet fuld af Tropper, og altsaa med den største Higen efter at komme til Land. Vi skulde ind gennem Risterdyb, men vi turde ikke holde paa, fordi Søen slog saaledes over Barren, at man udsatte sig for at hugge. Skibene kunne altsaa ligge stenge udenfor og vente, og stiger deres Dybtgaaende over 10 Fod; maae de have endnu gunstigere Omstændigheder for at kunne komme derind. Man har vel hørt, at der skal være et andet Løb, hvor der er 8—10 Fod Vand med Lavvande, og det kan gjerne være, men Søfortarchivet veed ikke Noget derom, og vi mangle altsaa ganske autentiske Oplysninger derom. De blomstrende Udfigter, som den ærede første Taler fremstillede for vort Samkvem med England, med det Føll, som saa gjerne vil staae i Forbindelse med os, ere altsaa efter min Mening meget overdrevne; man maa ikke gjøre sig sangvinste Forhaabninger i saa Henseende. Det